

סגולה לשלום

מורה"ק הרבי הגדול רבינו שלום שְׁכָנָא מְפָרָאֵהֵיִשְׁט זיעוועבישט

שנה ב'

ליל שישי
עקב
חשפ"ב

גליון
94

הנהגות ישרות * אמרות טהורות * סגולות * עובדין קדישין * תולדותיו * הכנה לשבת

סגולת הצדיק משטפנשט זיע"א
אבי זי"ע [הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט], **אמר:** מי שרוצה לזכות לשבת שמחה שידבר כליל שישי מזקני הגדול רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואם אין לו סיפור ממנו, שידבר לפחות משולחנותיו הקדושים ומספסלי בית מדרשו.

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

מילת ערלת הלב

אליו, הגיש לו האכסנאי כוסית יי"ש קטנה עורך. תמהו אנשי הרבי' הן לא נמצאו שהספיקה בקושי עבור הרבי בעצמו. הוציא בביתך לא יולדת ולא תינוק?
הרבי מילקוטו בקבוק יי"ש ושתה 'לחיים', הסביר להם האכסנאי 'אני הוא הרך הנימול, איחל לאכסנאי כל טוב ומיד נסע לדרכו. הרבי הוא שמל את ערלת לבבי', אך יצא טרם הספיק הרבי להתרחק כברת ארץ מן הבית ובלבי התלקחה תשוקה לפזר את והאכסנאי האיץ בסוסיו והשיגו. ביקש כל הוני לצדקה, מהיום והלאה יהיה ביתי להזמין את הרבי לסעודת ברית מילה שהוא פתוח לכל דיכפין⁽²⁾...

"ומלתם את ערלת לבבכם"

רבי שלום מפרוהובישטן הגיע למלון דרכים ושהה בו לפוש. האכסנאי היה קמצן בחסד עליון, והרבי ביקש ממנו צלוחית יי"ש ומגדנות עבור החסידים שנתלנו

השלמות ואיונים

וואָהַטֵּן הַשְּׁבֻעַ

הספד הרבי ר' ברוך ממעז'בוז' טרם הסתלקות רבינו

קודם הסתלקותו [של הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעז'בוז'] אמר 'רבונו של עולם! אויף וועמען לאזטו די וועלט? איך האב גיעהרט אפילו אז רבי שלום'קע [מפראהבישט] האט גילאזט גוטע קינדער, אבער הלהן תעגנה? (-רבש"ע על מי אתה מניח את העולם? אמנם שמעתי שרבי שלום'קע מפראהבישט השאיר אחריו בנים טובים, אך הלהן תעגנה?... כי בני רבינו הרה"ק מפראהבישט היו עדיין צעירים).

1. אמר הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב זי"ע (דברי דוד, דף נה) בזה הלשון: 'דער זיידע רבי שלום [מפראהבישט] פלעגט זאגן, איך האב ליב אז ס'איז דא א קליינער עולם ביים טיש, ווער שמועסט אז זיי שלאפן נאך בין איך מיר גאר מחיה, זיי פארשפארן מיר מבלבל זיין' (-זקני הרה"ק רבי שלום מפראהבישט זי"ע היה אומר, אהבתי אני שיש מתי מעט משתתפים אצל שולחני, ואין צריך לומר כאשר הם נרדמים שאז אני ממש מחיה את נפשי, הם חוסכים מבלבל אותי). ובאמת, לאמיר זעהן אז איינער שטייט שוין ביי א מעין נובע מקור חיים, און האט שוין א כלי, נאר א מחיצה כחוט השערה איז מפסיק צווישן דעם כלי און צווישן דעם מעיין, קען ער דאך גארנישט מקבל זיין. אזוי אז מען איז שוין ביי א אמת'ער צדיק, אז מען האט

בברכת "מזל טוב", ואמר לו 'שוב אל ביתך כי ילדה אשתך בן זכר', וכן היה. וכשספרו המעשה לפני רבינו הרה"ק מטשערנאביל זלה"ה אמר בלשון קדשו 'זה הוא דרך חדש אשר לא ידעתיו עד הנה, לבטל דינים על ידי דינים, כי אני ראיתי ששורים דינים על האשה המקשה לילד, וגם היה זה זמן השראת הדינים, ימי בין המצרים, והרב רבי שלום בכעס שלו ביטל הדינים, כי לא מצא דרך אחרת לבטל דינים באת השראת הדינים כי אם על ידי דינים ע"י כעס. וכעין זה מובא בספר סיפורי נפלאות מגדולי ישראל (דף רפב): פעם אחת נסע המגיד רבי נחום [מטשערנאביל]

לאיזה עיר ויקח אתו את (חתנו) [חתן בתן] רבי שלום שכנא, ובדרך נסיעתם בא איש אחד וצעק לפני הרב המגיד 'הושיעה איש האלקים כי אשתי היא מקשה ללדת והיא בסכנה'. ושאל אותו המגיד אם יש לו חדר מיוחד ויאמר שאין לו אלא קאמער (מחסן), וצוה המגיד שיעמיד לו שם שלחן, ולא היה לו שלחן ויקח חבית והעמידה שם, והניח עליה דף שמגלגלין עליו את הבצק. אחר כך ציוה שיתן לו ק"ס פרוטות לעשות פדיון נפש, ובקושי גדול השיג את הפרוטות והמגיד התחיל לעשות את הפדיון.

והרב רבי שלום (חתנו) עמד בחוץ ועישן הלולקא (מקטרת), והכה עם השוט שבידו באויר, ובכל פעם שהכה עם השוט נתקלקל הפדיון. והבין המגיד שאיש אחד העומד בחוץ מקלקל את הפדיון, וילך החוצה לראות מי הוא האיש הזה, וירא כי חתנו הוא המכה בשוט. ויאמר לו 'דע כי האשה הזאת היא בסכנה גדולה מאוד, ואתה מקלקל עוד את עשיית הפדיון בעבורה'. ויען (חתנו) רבי שלום שכנא 'אני אינני מסכן את היולדת כי אם כבודו. ומה עושים במקום שאין בנמצא קאמער ולא חבית ולא דף שמגלגלין עליו בצק ולא ק"ס פרוטות? מניחים את היולדת למות ח"ו עם ולדה?'

2. ראה עוד בדרכו של רבינו שהיה מחולל נפלאות בהצנע לכת, כמו שסיפר הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב זי"ע (דברי דוד, דף קסח): אחרי חתונתו היה זקני הרה"ק רבי שלום סמוך על שלחן חתונת זקינו הרה"ק רבי נחום זי"ע מטשערנאביל בעל הספה"ק מאור עינים. ואף שהיה אז רבי שלום צעיר לימים, נתקבצו מסביבו אברכים מבקשי השם ונתקשרו בו בהכתרים אותו בכתר רבי, להדריכם בדרכי התורה והחסידות. פעם אחת בימי בין המצרים, היתה אשת אחד מהאברכים הללו מקשה לילד, ונסתכנה היא והוולד בסכנת נפשות. ובהיות חותנו מחסידי הרה"ק רבי נחום, על כן זירזו לפנות אל בית רבו למען יעתיר ויבקש רחמים להחיש לידתה בשופי. אבל רבי נחום לא אבה לקבלו, ואמר לו שילך אל הרבי שלו הרה"ק רבי שלום. גם בבואו אל רבי שלום לא מצא מנוח, כי היה הרבי ישן בשעה זאת, ולגודל אדגתו לגורל אשתו המסוכנת, ובצר לו אזר אומץ והעיר את רבי שלום מנחתו, ושטח בקשתו לפניו שיתפלל עבור אשתו שתלך ברווח ולא בצער. אמנם, תחת שיאציל עליו במכרות קדשו כעס עליו מאד שפך עליו בז וקלון באמרו שהוא עז פנים. אדהכי והכי, קרא רבי שלום להאברך, ויברכהו